LEO DERKSEN

Niets stemt een mens zo treurig als het gadeslaan van de Haagse politieke penoze, die het beroven van landgenoten tot prioriteit heeft verheven. Politici geven je met een hand de zegen en roven met de andere je zakken leeg. Dit gebeurt zelfs met zoveel hartstocht, dat er 4,5 miljard méér blijkt te zijn geroofd dan oorspronkelijk de bedoeling was. En dan klinkt er uit het Torenkamertje een vrolijk gekir van de roverhoofdman: de dief geeft een gedeelte van de gestolen buit terug en vindt zichzelf daardoor een onbaatzuchtig en goed mens. Ziedaar de vaderlandse politiek.

Intussen wordt de vindingrijkheid van de tolgaarders ergerniswekkend. Wie zijn schaatsen onderbindt voor 'n toertochtje, ziet de handlangers van Kok en Lubbers al op het ijs staan. Schaatsverenigingen worden besprongen door overijverige belastinggaarders, die menen dat er BTW moet worden afgedragen over de inschrijfgelden. En wie in zijn tuin, aan de kant van de bevroren sloot, aan passerende schaatsers een kopje warme chocolade te koop aanbiedt, kan er verzekerd van zijn, dat de handlangers van de Haagse penoze op de loer liggen. Maar ondanks zijn graaikunst is Lubbers er niet in geslaagd dat geld te gebruiken voor het scheppen van werk, zodat thans elke maand 8.000 nieuwe werklozen zich bij de bijstandsloketten melden. Lubbers is dus bezig zijn karwei af te maken. Als hij straks die klus heeft geklaard, telt Nederland het grootste aantal werklozen sinds de oorlog.

Toch koesteren sommigen nog het standpunt, dat je de keizer moet geven wat de keizer toekomt. Een onzinnige gedachte. Zodra tientallen domkoppen in de Tweede Kamer weer accoord gaan met de zoveelste accijnsverhoging op benzine of met een indrukwekkende milieuheffing op het laten van winden dan is dat nog geen rechtvaardiging van zo'n beleid. Het toont slechts aan hoezeer domheid hier tot politieke moraal is verheven.

Als de familie Van der Valk, van wie zelfs de vijanden erkennen dat elk lid een harde werker is, getracht heeft de belasting te ontduiken, dan heeft die familie slechts gepoogd datgene te doen wat iedereén zou willen die ziet hoe hij van elke gulden, die hij met hard werken verdient, zestig cent of zelfs nog meer moet afgeven aan die piassen in Den Haag, die er vervolgens Sinterklaas mee gaan spelen. Voor het ontduiken van belasting zou je een gouden medaille moeten krijgen, want het is niet juist dat een groepje Haagse klunzen, dat in werkelijkheid nog niet eens een kippenhok op orde kan houden, onbeperkt de zakken van de werkende burger mag leegroven. Het is alleen jammer dat de gewone burger niet over de mogelijkheden beschikt waarover het Van der Valk-concern kennelijk wèl meende te beschikken.

Als de roverhoofdman kirt...

Maar dan slaat de roversbende ongegeneerd toe. Men valt bedrijven en woningen binnen, terroriseert onschuldige burgers die toevallig aan tafel zitten, tilt zelfs kleine kinderen uit bed, sluit zwangere vrouwen op, rooft geld uit huizen en arresteert mensen, die toevallig wèl duizenden banen hebben geschapen. Plotseling is er mankracht genoeg en is er geen cellentekort meer. En niet één politieke domkop vraagt zich af of hier niet het paard achter de wagen wordt gespannen. ■

Leo Derksen colunm / panorama 1993-1994 “Ruud Lubbers”